

2. Stillingen med Hensyn til Ikrafttrædelsen af Protokollen af 14. September 1929 angaaende Ændringer i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

For at fremskynde Ikrafttrædelsen af de i 1929 vedtagne Ændringer i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje vedtog man som Punkt 4 i Protokollen af 14. September 1929 en Bestemmelse, hvorefter Ændringerne skulde træde i Kraft den 1. September 1930, under Forudsætning af at Folkeforbundsraadet havde overbevist sig om, at de Stater, som havde ratificeret Protokollen af 1920, men hvis Ratifikation af nærværende Protokol ikke var modtaget paa denne Dato, intet havde at erindre herimod.

Imidlertid tog Kuba Forbehold over for denne Bestemmelse, og efter at Ikrafttrædelsesspørgsmaalet under Hensyn til den saaledes fremkomne Situation var blevet undersøgt af et af Raadet nedsat 3-Mand Udvalg og paany i den 11. Forsamling, vedtog sidstnævnte, at Protokollen skulde træde i Kraft, naar de nødvendige Ratifikationer forelaa, hvilket nærmere fortolkedes derhen, at Protokollen ikke kunde træde i Kraft, forinden den var ratificeret af samtlige de Stater, som havde ratificeret Protokollen af 1920.

I sit Ratifikationsdokument af Januar 1931 tog Kuba yderligere Forbehold med Hensyn til den ny Formulering af Statutens Artikel 23 — en Bestemmelse, som tilsigter at gøre Domstolen permanent, saaledes at Dommerne bortset fra Retsferierne skal være til Disposition hele Aaret —, hvorhos den kubanske Regering i den Skrivelse, hvormed Ratifikationsdokumentet fremsendtes, udtalte, at den var af den Formening, at Protokollen ikke vedrørte de allerede valgte Dommeres Stilling.

I Overensstemmelse med en Raadsresolution af 17. Juni 1927 angaaende Forbehold, knyttet til Ratifikationer af Konventioner, som ikke særligt giver Adgang hertil, anmodede Generalsekretæren de øvrige Magter, som har undertegnet Protokollen, om

en Udtalelse over deres Stilling til Kubas Forbehold.

De af Staterne i Besvarelse heraf afgivne Udtalelser kan kort resumeres saaledes:

1. Mod Forbeholdet med Hensyn til Protokollens Punkt 4 rejstes ingen Indvendinger (Bestemmelsen var paa dette Tidspunkt uden praktisk Interesse).
2. For saa vidt angaar Forbeholdet med Hensyn til Artikel 23 blev dette akcepteret af visse Stater, medens det af et større Antal Stater ikke kunde akcepteres.
3. For saa vidt endelig angaar den kubanske Regerings Udtalelse om de allerede valgte Dommeres Stilling, var det den almindelige Mening, at dette Spørgsmaal maatte afgøres af Domstolen selv.

Spørgsmaalet behandledes paany i den 12. Forsamling, der udtalte som sin Formening, at Forbehold ved Ratificering kun kan tages, hvis samtlige Signatarmagter samtykker deri, eller for saa vidt Konventionens Ordlyd giver Adgang dertil (hvilket er overensstemmende med det ovenfor nævnte, af Raadet i 1927 indtagne Standpunkt og den til Grund herfor liggende Beretning over Spørgsmaalet (C. 211. 1927. V.) fra det sagkyndige Udvalg til Folkerettens fremadskridende Kodifikation).

Den 14. Marts 1932 annullerede Kuba de ved Ratifikationen tagne Forbehold, saaledes at Protokollens og Ændringernes Ikrafttræden herefter alene afventer Ratifikation for de Stater, som har ratificeret Protokollen af 16. December 1920, men endnu ikke har ratificeret Protokollen af 14. September 1929, nemlig: Abyssinien, Brasilien, Chile, Litauen, Panama, Uruguay og Venezuela. For at fremskynde Ikrafttrædelsen vedtog den 13. Forsamling at rette en indtrængende Opfordring til de nævnte Stater om snarest muligt at ratificere eller, saafremt tvingende Grunde maatte være til Hinder herfor, ufortøvet at underrette Generalsekretæren om Karakteren af disse Grunde. Forsamlingen udtrykte derhos sin Tilfredshed med Kubas Annullering af de tagne Forbehold.